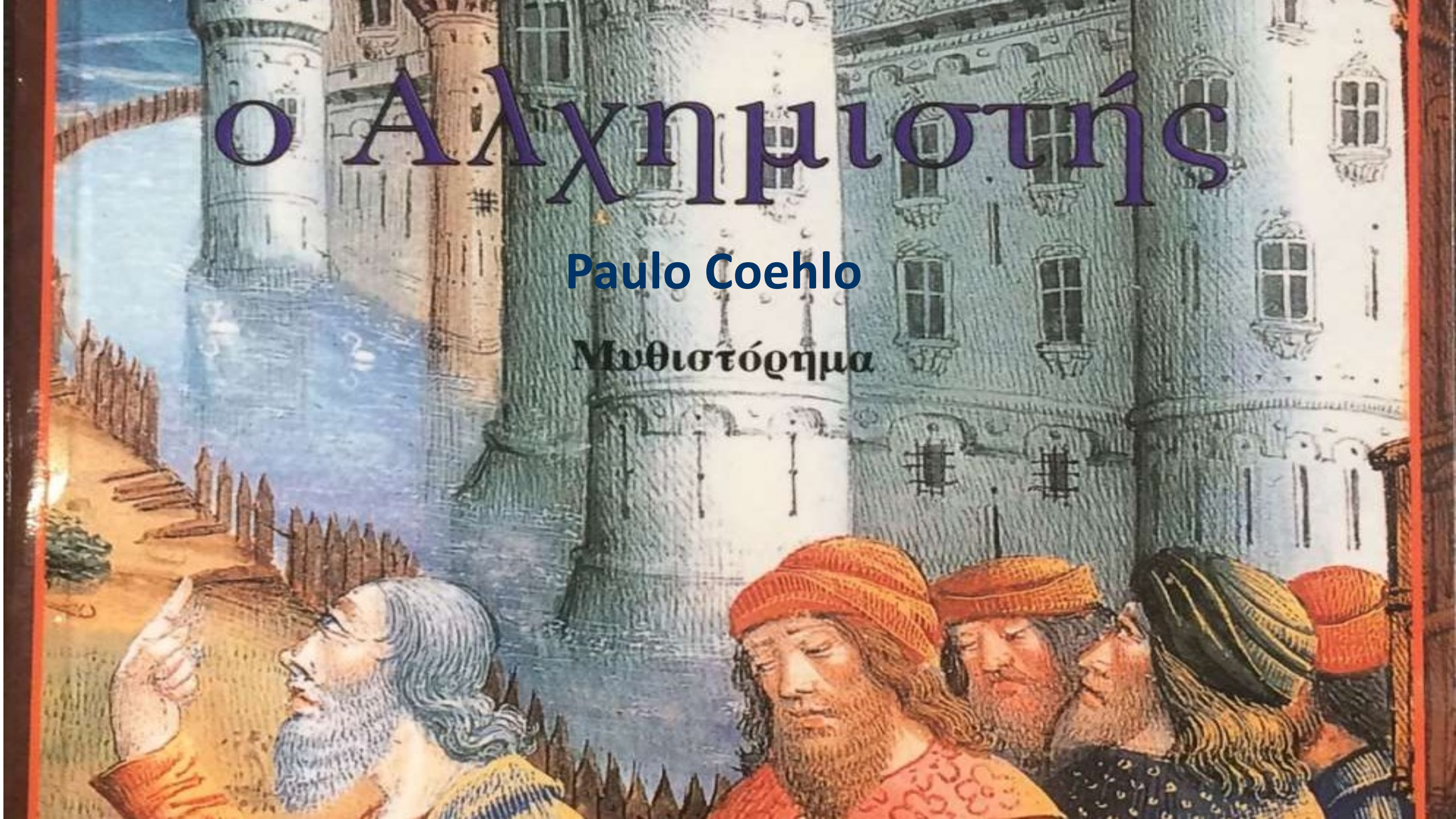

Ο Αλχημιστής

Paulo Coelho

Μυθιστόρημα

«Το αγόρι το έλεγαν Σαντιάγο. Είχε αρχίσει να σκοτεινιάζει όταν έφτασε με το κοπάδι του μπροστά στην παλιά εγκαταλειμμένη εκκλησία. Η σκεπή της είχε εξαφανιστεί εδώ και πολύ καιρό και μία τεράστια συκομουριά είχε μεγαλώσει στο σημείο όπου παλιά υπήρχε το παρεκκλήσι.»

«Είδα δύο φορές το ίδιο όνειρο είπε. Ονειρεύτηκα ότι βρισκόμουν σε ένα βοσκοτόπι με τα πρόβατά μου και ξαφνικά εμφανίστηκε ένα μικρό παιδί και άρχισε να παίζει με τα ζώα... Ξαφνικά με πήρε από το χέρι και με οδήγησε στις πυραμίδες της Αιγύπτου. "Αν έρθεις μέχρι εδώ, θα βρεις έναν κρυμμένο θησαυρό."»

«Ενώ είχε καταφέρει να συγκεντρωθεί στο διάβασμα... ένας γέρος ήρθε, κάθισε δίπλα του και άρχισε να του μιλάει. (...)

-Από πού είστε κύριε;

-Από πολλά μέρη

-Αδύνατο να είναι κανείς από πολλά μέρη

-Τότε μπορούμε να πούμε ότι εγώ γεννήθηκα στη Σαλίμ

-Και τι κάνετε στη Σαλίμ;

-Μα είμαι ο βασιλιάς της Σαλίμ!... Με λένε Μελχισεδέκ...

-Για ποιον λόγο ένα βασιλιάς πιάνει κουβέντα με ένα βοσκό;

-Για πολλούς λόγους. Ας πούμε ότι πιο σημαντικός είναι ότι εσύ κατάφερες να πραγματοποιήσεις τον

Προσωπικό Μύθο σου.»

Ο βοσκός, αφού αναχώρησε για να κυνηγήσει τον Προσωπικό του Μύθο και να βρει τον θησαυρό του ονείρου του, βρέθηκε στην Ταγγέρη της Αφρικής, έπεσε θύμα ληστείας και αναγκάστηκε να εργαστεί σε ένα μαγαζί κρυστάλλων.

Χάρη στο επιχειρηματικό του μυαλό κατάφερε να βγάλει το μαγαζί από την κατάσταση παρακμής που βρισκόταν.

Όταν μάζεψε αρκετά χρήματα συνέχισε το ταξίδι του προς την Αίγυπτο.

Στο ταξίδι του γνώρισε έναν Άγγλο, που έψαχνε τον δικό του Προσωπικό Μύθο και μελετούσε αλχημεία.

«Τα πάντα στη ζωή είναι σημάδια. ... Γι' αυτό βρίσκομαι εδώ. Γιατί πρέπει να γνωρίσω έναν άνθρωπο που να ξέρει αυτή την παγκόσμια γλώσσα. Έναν Αλχημιστή. ...

Η συζήτηση διακόπηκε από τον υπεύθυνο της αποθήκης.

- Είστε τυχεροί. Σήμερα το απόγευμα φεύγει ένα καραβάνι για την όαση Αλ-Φαγιούμ.»

Αφού έφτασαν στην όαση, έχοντας πλέον εγκατασταθεί, ο Σαντιάγο μαζί με τον Άγγλο ψάχνουνε να μάθουν σχετικά με τον Αλχημιστή.

«Εμφανίστηκε μία κοπέλα (...). Όμως το πρόσωπό της ήταν ακάλυπτο. Το αγόρι πλησίασε για να τη ρωτήσει για τον αλχημιστή. Λες ότι ο χρόνος σταμάτησε και η Ψυχή του Κόσμου εμφανίστηκε ορμητικά μπροστά στο αγόρι.(...) Εκείνη την στιγμή, το αγόρι κατάλαβε (...) ότι βρισκόταν μπροστά στην γυναίκα της ζωής του. (...)

-Με λένε Φατιμά. (...)

«Το αγόρι πήγαινε στο πηγάδι κάθε μέρα για συναντήσει τη Φατιμά. Της είπε για τη ζωή του όταν ήταν βοσκός, για τον βασιλιά, για το μαγαζί κρυστάλλων. Έγιναν φίλοι και, εκτός από τα δεκαπέντε λεπτά που περνούσε μαζί της, η υπόλοιπη μέρα του φαινόταν ατέλειωτη

- Μου μίλησες για τα όνειρα σου, για τον γέρο βασιλεία και για τον θησαυρό. Είμαι και εγώ μέρος του ονείρου σου, του Προσωπικού σου Μύθου. Γι' αυτό θέλω να επιμείνεις στον στόχο σου. ... Οι αμμόλοφοι αλλάζουν μορφή με τον άνεμο, αλλά η έρημος παραμένει αμετάβλητη. Το ίδιο θα γίνει και με την αγάπη μας.»

Περπατώντας μόνος στην έρημο ο Σαντιάγο διάβασε τα σημάδια, αντιλήφθηκε την απειλή που διέτρεχε η όαση και συνέβαλλε στην σωτηρία της, προειδοποιώντας τους αρχηγούς των φυλών για μια επερχόμενη επίθεση. Αφού έγινε ήρωας της όασης, κατέφυγε ξανά στην έρημο.

«Προχώρησε σιωπηλός. Δε μετάνιωνε. Αν πέθαινε την επομένη (...) θα πέθαινε αφού είχε διασχίσει το στενό, είχε δουλέψει σ' ένα μαγαζί κρυστάλλων, είχε γνωρίσει τη σιωπή της ερήμου και τα μάτια της Φατιμά. Είχε ζήσει έντονα την καθεμιά από τις μέρες του από τότε που είχε φύγει από το σπίτι του, εδώ και τόσο καιρό.»

«Ξαφνικά, άκουσε μια βροντή και μια ριπή του ανέμου τον έριξε κάτω. Ο χώρος γέμισε σκόνη, που σχεδόν έκρυψε το φεγγάρι. Μπροστά του, ένα τεράστιο άσπρο άλογο σηκώθηκε στα πισινά του πόδια μ' ένα τρομακτικό χλιμίντρισμα.

Καβάλα στο άλογο καθόταν ένας καβαλάρης ντυμένος στα ολόμαυρα, μ' ένα γεράκι στον αριστερό του ώμο. Φορούσε ένα τουρμπάνι, κι ένα μαντίλι σκέπαζε το πρόσωπό του αφήνοντας ακάλυπτα μόνο τα μάτια. Έμοιαζε να είναι ο απεσταλμένος της ερήμου και ήταν ο πιο επιβλητικός άντρας που το αγόρι είχε δει μέχρι τότε. (...) Το αγόρι είχε βρει τον αλχημιστή.»

Το αγόρι γίνεται μαθητής του αλχημιστή και σε λίγο ξεκινούν μαζί για την Αίγυπτο. Στην διάρκεια του ταξιδιού τους στην έρημο, συλλαμβάνονται από μία φυλή. Για να απελευθερωθούν, ο αλχημιστής Ο αλχημιστής πείθει τον αρχηγό της φυλής ότι το αγόρι μπορεί να μεταμορφωθεί σε άνεμο, και ο αρχηγός υπόσχεται ότι θα τους αφήσει να ζήσουν, αν το αγόρι τα καταφέρει. Ο Σαντιάγο συγκεντρώνεται και μιλά με την «έρημο», με τον «άνεμο», με τον «ήλιο» και τελικά «με το Χέρι που τα έγραψε όλα».

«Και το αγόρι βυθίστηκε στην Ψυχή του Κόσμου και είδε ότι η Ψυχή του Κόσμου είναι μέρος της ψυχής του Θεού, και είδε ότι η ψυχή του Θεού ήταν η ίδια η ψυχή του. Και ότι μπορούσε, τότε, να κάνει θαύματα.»

Πλέον ολομόναχος στην έρημο συνέχιζε το ταξίδι του, καθώς προχωρούσε άκουσε την καρδιά τους να λέει:

«Το νου σου στο σημείο που θα κλάψεις. Γιατί σ' εκείνο το σημείο θα είμαι εγώ και σ' εκείνο το σημείο θα είναι και ο θησαυρός σου.»

Έτσι και έγινε το αγόρι μετά από λίγη ώρα ευχαριστούσε, κλαίγοντας τον Θεό και στο ίδιο σημείο όπου έπεσαν τα δάκρυα του πέρασε ένας σκαραβαίος που είναι σημάδι Θεού και άρχισε το σκάψιμο.

Έσκαβε όλη νύχτα όμως δεν βρήκε τίποτα ...Ξαφνικά τον πλησίασαν κάποιοι κλέφτες και έκλεψαν το κομμάτι από χρυσάφι. Το αγόρι εξομολογήθηκε ότι έψαχνε έναν θησαυρό και τα λόγια ενός κλέφτη τον βοήθησαν στον επόμενο προορισμό του. Έπρεπε να γυρίσει πίσω στην Ισπανία

Ο Σαντιάγο βρίσκει το σημείο που είδε στο όνειρό του και σκάβει για τον θησαυρό, μέχρι που τον πιάνουν ληστές. Τους λέει την αλήθεια και ο αρχηγός τους του απαντά:

«Δε θα πεθάνεις. Θα ζήσεις και θα μάθεις ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει να είναι τόσο ανόητος. Εκεί, στο σημείο που βρίσκεσαι, είδα κι εγώ ένα όνειρο κατ' επανάληψη. Ονειρεύτηκα ότι έπρεπε να πάω μέχρι τους κάμπους της Ισπανίας. Να βρω μια ερειπωμένη εκκλησία όπου κοιμόνταν συνήθως οι βοσκοί με τα πρόβατα τους. Μέσα στο παρεκκλήσι της φύτευνε μια συκομουριά κι αν εγώ έσκαβα στη ρίζα αυτής της συκομουριάς, θα έβρισκα έναν κρυμμένο θησαυρό. Δεν είμαι όμως τόσο ανόητος να διασχίσω μια έρημο, μόνο και μόνο επειδή είδα απανωτά ένα όνειρο.»

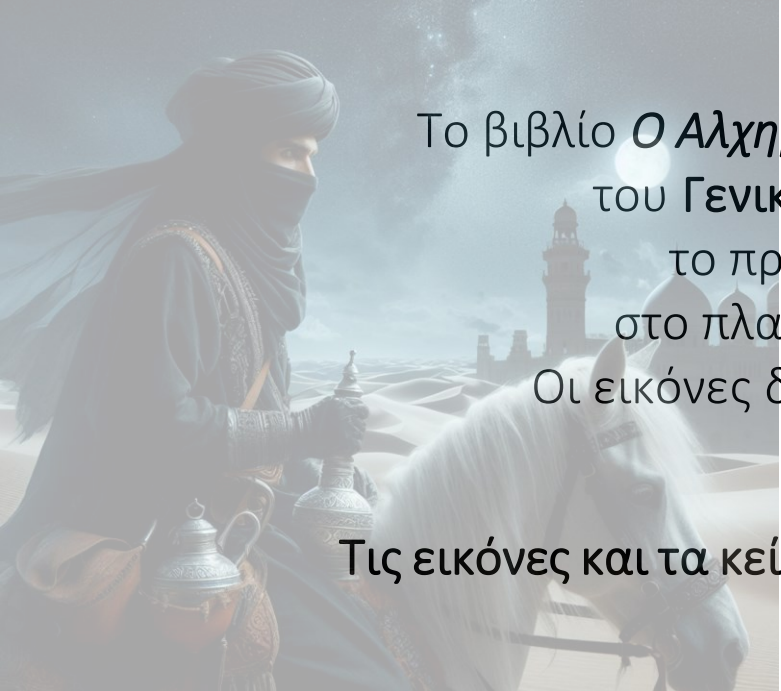

Ήταν βράδυ όταν είχε φτάσει στην μικρή εκκλησία και ασυνείδητα τον πήρε ο ύπνος. Το πρωί όμως άρχισε το σκάψιμο, μετά από λίγη ώρα τον βρήκε .Είχε βρει το θησαυρό μια κασέλα γεμάτη νομίσματα, πολύτιμους λίθους, διαμάντια και άλλα λάφυρα.

Τότε το αγόρι σκέφτηκε :

«Πραγματικά η ζωή είναι γενναιόδωρη με όποιον ζει τον Προσωπικό Μύθο του»

Το αγόρι χαμογέλασε και ετοιμάστηκε να ξαναπάει στην έρημο - αυτήν τη φορά όχι για να βρει έναν θησαυρό με χρήματα, αλλά για τον θησαυρό που τον περίμενε, τον θησαυρό της αγάπης

Το βιβλίο *Ο Αλχημιστής* του Paulo Coelho διαβάστηκε στη Λέσχη Ανάγνωσης του Γενικού Λυκείου Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης Ευόσμου το πρώτο τετράμηνο του σχολικού έτους 2023-2024, στο πλαίσιο του προγράμματος «Η Βιβλιοθήκη και εμείς».

Οι εικόνες δημιουργήθηκαν με χρήση του λογισμικού AI DALL-E 3

Τις εικόνες και τα κείμενα της παρουσίασης συνέθεσαν οι μαθητές και οι μαθήτριες:

Βικόπουλος Κωνσταντίνος

Δράσκα Ιωάννα

Δεβερλή Μαρία-Ελένη

Δερμησιάδης Χρήστος

Θεοφανίδου Όλγα

Μπαγουρδή Ουρανία

Παπαϊωάννου Αθηνά

Πελτέκη Ευθυμία-Μαρία

Στουρνάρα Γεωργία

Επιμέλεια:

Χρηστίδου Δανάη, ΠΕ02

